

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 305. — ŠTEV. 305.

NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 29, 1932. — ČETREK, 29. DECEMBRA 1932

VOLUME XL. — LETNIK XL

NAJNOVEJŠA DRASTIČNA ODREDBA SOVJETOV

JAPONSKA NAMERAVA POSLATI V MANDŽURIJO VEČ TANKOV AEROPLANOV IN VOJAŠTVA

Kdor ne bo delal, bo brezpogojno izgnan. — Sovjeti so posebno nasprotni kulakom. — Vlada jih bo poslala v kazenske kolonije. — Poseben odbor sovjetske tajne policije bo izvedel vladno odredbo. — Japonska mora poslati v Mandžurijo toliko vojakov, da bodo kos rdeči armadi.

MOSKVA, Rusija, 28. decembra. — Sovjetska vlada razpravlja o tem, kaj bo naredila s svojimi podaniki, ki ničesar ne naredijo za državo. Ta nastop vlade je v prvi vrsti naperjen proti kulakom — to so kmetje, ki imajo svoja posestva — in vlada jih bo najbrže poslala v kazenske kolonije, kjer bodo prisiljeni delati.

Osrednji izvrševalni odbor sovjetske republike je izdal odredbo, po kateri bodo aretirani vsi, ki ne delajo za državo in bodo najbrže prepeljani v razne kraje. Odredba izjema samo ljudi, ki so vsled svoje telesne slabosti nezmožni za delo.

Zastopniki sovjetske tajne policije OGPU bodo preiskavali vse podatke posameznikov in posebno za to določeni odbor OGPU bo izvedel vladno odredbo.

V Rusiji je vpeljana kazensko delo, toda stroga cenzura je preprečila objave teh poročil v inozemstvu. Znano je, da so kanal med Belim in Baltiškim morjem zgradili kaznjenci in da so vsi delavci, ki so zaposleni pri gradbi kanala med Volgo in Moskvo, kaznjenci. Časopisi pa o tem ne smejo omenjati.

Pred kratkim je list "Severna Pravda" v Arhangeljsku popisal kazenske taborišče ob priliki obhajanja petnajstletnice OGPU. List pravi, da so kaznjenci našli v Uralskem pogorju velike vrelce petroleja ter bogate žile premoga in zlata.

List tudi pravi, da je svoboda teh kaznjencev zelo omejena in da je med stražniki 97 odstotkov kaznjencev.

"Severna Pravda" pravi, da se delo teh kaznjencev porabi samo za domačo potrebo, vsled česar niso kršena mednarodna pravila.

Ravno pred tremi leti je Stalin razglasil svojo slavno odredbo o kolektivnemu sistemu in je tedaj izjavil, da morajo biti kulaki kot družabni razred odpravljeni. Tekom treh let je bilo izgnanih v Sibirijo in druge severne kraje okoli 10,000 kulakov.

TOKIO, Japonska, 28. decembra. — Vojno ministrstvo je naznanilo, da bo Japonska povečala svojo vojaško moč v Mandžuriji.

Tudi vsa vojaška uprava in njeno poslovanje bo popolnoma izpremenjeno. Vojno ministrstvo bo vpeljalo najmodernejše orožje in izvežbanih bo sto tisoč častnikov in vojakov.

Ce tudi v moštvu japonska armada v Mandžuriji ne bo znatno povečana, bo cela armada v vsakem oziru izboljšana in modernizirana. V Mandžurijo bo poslala Japonska več aeroplanov, tankov in topov ter bodo tudi prometne zveze v obilni meri izboljšane.

Vojno ministrstvo pravi, da je sedaj v Mandžuriji 40,000 vojakov. To število pa se bo v najkrajšem času povišalo na 65,000 in bo tudi orožje mnogo izboljšano.

Zelo ugleden uradnik vojnega ministrstva je rekel:

"Če tudi so ruski odnošaji z Japonsko za sedaj prijateljski, vendar ni mogoče sedaj prerokovati, kaj bo v bodoče. Zaradi tega moramo v Mandžurijo poslati svoje vojake, ki bodo kos ruski rdeči armadi."

Boj pred palačo kralja Borisa

ROOSEVELT NAJ POMAGA PRI RAZOROŽITVI

Bodoči predsednik F. D. Roosevelt je prekinil svoje počitnice, da bo Normanu H. Davisu na razpolago.

Albany, N. Y., 28. decembra. — Ameriški delegat na razorožitveni konferenci v Ženevi, Norman H. Davis, je izvoljenemu predsedniku Franklinu D. Rooseveltu predložil načrt za svetovno razorožitve, kot prvi korak za izboljšanje gospodarskega položaja.

Davis je prišel v Albany, da pozdravi guvernerja Roosevelta, ki je prekinil svoje počitnice, da bo na razpolago Davisu, v guvernerski palači.

Vsled Davisovega obiska je splošno mnenje, da bo Roosevelt nasledoval isto politiko kot sedanjí predsednik Hoover.

Roosevelt je izrazil svoje zadovoljstvo s sedanjo Hooverjevo politiko glede razorožitve.

Francija, — je rekel guverner Roosevelt, — hoče pred vsem varnost. Leta 1919, tekem mirovnih pogajanj v Parizu, je Pariz začel razpravljati o bodoči varnosti Francije. Nekega dne sem bil na kosilu z ministrskim predsednikom Clemenceaum in venomer mi je govoril, da je za Francijo poglavitna stvar varnost.

— Na kak način pa mislite varnost? — ga je vprašal Roosevelt.

— Za tisoč let, — je odvrnil Clemenceau. — Nobena generacija franc. otrok ni mogla živeti 70 let brez vojne z Nemčijo. Hočem pa, da prihodnja generacija živi 70 let brez vojn.

— Po mojem mnenju je bila to veroizpoved in ta vera še danes živi v Franciji, — je rekel Roosevelt.

ŽENEVA, 27. decembra. — Veliko ogorčenje v ženevskih krogih so vzbudile vesti o novi ofenzivi Japonske proti Kitajski. Davi je prispel svetu Društva narodov nov protest kitajske vlade proti japonskemu početju s prošnjo, naj Društvo narodov zastavi vse sile, da se napravi konec japonskemu nasilju nad Kitajsko.

Ta protest je napravil tem globlji vtis, ker je Društvo narodov baš včeraj obsirno razpravljalo o kitajsko-japonskem konfliktu zaradi Mandžurije, pri čemer so posamezni govorniki, med njimi zlasti češkoslovaški zunanji minister dr. Beneš, izrecno ugotovili, da je Japonska kršila vse mednarodne pogodbe in neupravičeno ter z nasiljem nastopila proti Kitajski, okupirala kitajsko ozemlje in ustanovila ilegalno samostojno mandžursko državo, ki je Društvo narodov ne more in ne sme priznati. Ker so bili vsi dosedanjí posredovalni poskusi Društva narodov v tem konfliktu brezuspešni, se je dr. Beneš izjavil za izvajanje konsekvenc z uporabo vseh sredstev, ki jih daje pakt Društva narodov, Kelloggova in druge pogodbe, ki imajo namen zaščititi red in mir med narodi. Govor dr. Beneša je napravil na skupščino zelo globok vtis, ki ga je sedaj vest o novih nasiljih Japonske še poglobila, tako da se lahko reče, da je večina v Društvu narodov na strani Kitajske.

BOLJŠEVIKI NUDIJO OLJE ZA KRAVE

Rusija hoče s Kanado izmenjati petrolej za 100 tisoč krav. — Rusija zelo potrebuje govedo.

Ottawa, Kanada, 28. decembra. — Ko se bo kanadski ministrski predsednik Richard B. Bennett vrnil iz Anglije, bo odločil, ako sklene kanadska vlada s sovjetsko vlado pogodbo, po kateri bi Rusija dala Kanadi gotovo količino petroleja za 100,000 kanadskih krav. Ta trgovina zavzema vrednost \$7,000,000. Ruska vlada je že odobrila to trgovino.

Poljedelski minister Robert Weir je oznanil, da na tem predlogu že deluje več tednov in je prepričan, da bo ta kupčija dobra za kanadske farmerje.

Pogajanja pa vodi nanovo ustanovljena družba v Winipegu s sovjetsko vlado. Največ so se vršila pogajanja v New Yorku, toda nek zastopnik družbe je bil pred nekaj tedni v Rusiji, da dobi natane podatke.

V Rusiji zelo primanjkuje krav za mleko in razne izdelke mleka. Sovjetska vlada bi rada s svojim petrolejem kupila živino.

V Kanado prihaja ves petrolej iz drugih dežel kot pa iz angleškega imperija.

Kanada ima veliko množino mladih krav, telic in bikov in Rusija želi dobiti živino za rejo, da povzdigne svojo živinorejo.

Po dosedanjih pogajanjih se je kanadska družba zavezala, da prevzame ruski petrolej v svojo last, ko se odpelje iz ruskega pristanišča. Rusija pa prevzame v svojo last kanadsko živino pri odhodu iz kanadskega pristanišča. Določiti je še treba tržno ceno živine in petroleja in še nekaj drugih podrobnosti.

Kanadska živina ima na svetovnem trgu zelo visoko ceno in je tudi primerna za Rusijo, ker je tam skoro isto podnebje kot v Kanadi.

V MILIJON LETIH BOMO POD VODO

Znanstveniki prerokujejo, da se bo suha zemlja ponizala pod vodo. — New York bo eno miljo pod vodo.

Atlantic City, N. J., 28. dec. — V milijon letih bo mesto New York eno miljo pod vodo.

Tako je povedal na konvenciji družbe za napredek znanosti profesor William Fitch Cheney, ki je rekel, da so preiskave dognale, da se atlantiško obrežje v sredini pogreza, na obeh koncih pa se dviga.

Profesor Cheney je rekel, da se obrežje okoli New Yorka pogreza za pet palecev v enem stoletju, medtem ko se obrežje pri Portland, Me. dviga za sedem palecev, v Charleston, S. C. pa petnajst palecev.

INSULL NE BO IZROČEN ZDR. DRŽAVAM

Grško sodišče je odločilo, da Insull ni kriv propada svojega podjetja. — Denarja mu ne bo manjkalo.

Atene, Grška, 28. decembra. — Združene države bodo opustile svojo zahtevo, da Grška izroči Samuela Insulla, ker je grško vrhovno sodišče odločilo, da Insull ni kriv nikake krivde vsled propada svojega velikega podjetja.

Grški odvetniki in ameriško poslanstvo je mnenja, da je odločitev grškega sodišča pravilna in obvezna.

Insull je rekel, da namerava za stalno ostati na Grškem in upa, da se bodo njegove zadeve v Ameriki razjasnile v treh mesecih.

Njegovo zdravje se je zelo izboljšalo. Pravi, da mu grško podnebje zelo prija, vsled česar ga nič ne vleče v Ameriko. Pred kratkim je bil zelo prehladen.

Insull je bil pri razpravi pred najvišjim sodiščem glede izročitve ameriškim oblastim oproščen in izpuščen na svobodo. Njegova žena mu je brzojavila iz Pariza, da pride v Atene v desetih dneh.

Insullu ne bo primanjkovalo denarja, kajti dajal mu ga bo njegov sin in še nekatera njegova podjetja, ki še vedno poslujejo. Insull more iz Grške potovati v Jugoslavijo ali na Bolgarsko, s katerima deželama Združene države n' majo pogodbe za izročitev.

Odposlanca sodišča v Chicago, Charles Bellows in Andrew Vlachod se zelo čudita odločitvi vrhovnega sodišča. Iz Grške bosta odpotovala v petih dneh.

Chicago, Ill., 28. decembra. — Državni pravnik Thomas J. Courtney je rekel, da se bodo Zdr. države še nadalje potegovala za izročitev Insulla, toda ni povedal, katero pot bo zavzel.

Rekel je, da bo mogoče državni departament naprositi Grško, da pošlje Insulla v kako državo, s katero imajo Združene države pogodbo za izročitev.

BOLGARSKI MINISTRSKI PREDSEDNIK RESIGNIRAL

SOFIJA, Bolgarska, 28. decembra. — Pred kraljevo palačo je prišlo do krvavih bojov med raznimi strankami macedonskih revolucionarjev, medtem ko je ministrski predsednik Nikolaj Mušanoff podal kralju ostavko svojega kabineta.

Med boji je bil ubit en policist in en gledalec, medtem ko je bilo ranjenih osem oseb.

Z največjim zanimanjem je opazoval boje kralj Boris, ki je takoj prekinil avdienco z ministrskim predsednikom in je hitel k oknu palače.

Najmočnejšo skupino macedonskih vstajev vodi sedaj Ivan Mihajlov ter izgleda, da je dobil vodilno moč v boju s skupino, katero je ustanovil general Protogeroff.

Mihajloffovi pristaši so odgovorni za nad deset umorov v Sofiji v zadnjih treh mesecih. Celo v ječi sta dva jetnika umorila enega jetnika. Pri sedanjih bojih pa so bili Protogeroffovi pristaši napadali.

Ko je urednik nekega lista, Simeon Eftimoff, v spremstvu dveh prijateljev šel po trgu pred kraljevo palačo, sta dva moža, ki sta nosila lovske obleke pričela na nje streljati.

Eftimoff je dobil strel v dolenji del života in je bil nevarno ranjen. Njegova spremljevalca sta bila le lahko ranjena.

Nek policist, ki je skušal razorožiti napadalec, je bil ustreljen in na mestu ubit. Nek uradni vojni ministrstva je bil ubit, ko je skozi okno palače voj. ministrstva opazoval boje.

Policija je vjela dva morileca Krista Trajanoffa in Ivana Petroffa. Oba sta stara po 20 let.

Izjavila sta, da sta dobila povelje umoriti Eftimoffa. Naročilo jima je prinesel nek nepoznan odposlanec generala Protogeroffa.

Kralj Boris, kateremu delajo macedonski komitaši mnogo preglavie vsled svojih vpadov v Jugoslavijo, je izdal povelje, da se taki izgrede za vsako ceno preprečijo. Vsled tega je policija obkrožila glavni stan Macedoncev in ga preiskala.

IZGUBLJEN LETALEC NAJDEN

Para, Brazilija, 28. decembra. Raziskovalec Charles Hasler je sporočil, da je slišal govorico, da ameriški letalec Paul Redfern, ki je pred petimi leti poskušal poleteiti v Združenih državah v Rio de Janeiro, živi med Indijanci v okraju Rio Madeira. Hasler pravi, da imajo Indijanci iz rodu Parantini več belih ujetnikov in la po ravnaajo ž njimi.

NOVA POŠTA V VATIKANU

Vatikan, 28. decembra. — Malo, pa lepo poslopje, ki bo služilo kot poštno in brzojavno poslopje v Vatikanu, je bilo ravno dokončano. Vendar pa še ne bo popolnoma dovršeno do srede prihodnjega leta.

Ta palača ima samo eno nadstropje in prostore v tleh. Stoji ravno nasproti vatikanske tiskarne na Via di Santa Anna. Zidano je iz opeke in okrašeno z raznimi okraski.

Skozi vhod vodijo tri visoke ladje v veliko, razsvetljeno dvorano. Tam bodo trije oddelki za pošto in dva za brzojave.

SMRTNA ŽETEV ZA BOŽIČ

Kot je dognala "Associated Press" je bilo med božičnimi prazniki v Združenih državah okoli 400 nasilnih smrtnih slučajev. Največ žrtve, kot običajno, so zahtevali avtomobili, toda nesrečam so prispevali tudi vlaki, slabo žganje, požarji, pretepi, samomori in drugi slučajji.

"Glas Naroda"Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and address of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.**"GLAS NARODA"**
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto volja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00	
Manado	Za pol leta	\$3.50	
Na pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00	
Na tretji leta	\$1.50	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nečeti in praznikov. Dopolni brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878**NOVI PREDSEDNIK REPUBLIKE ČILE**

Probivalci republike Čile, ki se nahaja na zapadni obali Južne Amerike, bodo dobili te dni novega predsednika v osebi Artura Alessandrija. Alessandri bo šesti predsednik v teku sedmih mesecev.

Toda zdi se, da se bo z nastopom Alessandrija dežela pomirila in da bo imel možak več sreče kot jo je imelo pet njegovih prednikov.

Alessandri je bil predsednik že od leta 1920 do 1925 ter se ga zamore smatrati za resničnega predstavnika ljudskega elementa.

Začetkom zadnjega poletja je svet presenetila revolucija v republiki Čile.

Uveljavljen je bil socialistični režim, kateremu bi imel po zatrditvi nekaterih slediti v bližnji bodočnosti komunistični. Ustanovljena naj bi bila sovjetska vlada po ruskem vzgledu.

Revoluciji je sledila revolucija in vlade so se vrstile druga za drugo. Zmagovala je tista stranka, ki je imela vojaštvo za seboj.

Navzlic nemirom, pučem in izgredom se pa ni pojavila prerokovana politična zmeda.

Narod je vedel, do katere meje sme iti, in kmalu je bil ustanovljen red.

S socializmom ni bilo nič, pač se pa bavi Alessandri z načrtom, kako bi bilo mogoče izvesti napol socialistično upravo. Kaj misli pod imenom "napol socialistična uprava", zaenkrat še ni povsem jasno, toda pokazalo se bo kmalu po njegovem nastopu.

Pa naj bo tako ali tako, celo napol socialistična vlada je v sedanjih razmerah za republiko Čile dosti boljše nego strogo konservativna, ki je prejšnja leta trošila denar in imetje precej bogate dežele. Napol socialistična vladna oblika, ki jo namerava uvesti Alessandri, bo najbrž služila za izvedbo liberalnega programa.

Da ima mož visoke cilje, je razvidno iz najnovejših poročil, prihajajočih iz Santiaga.

Tako se naprimer čuje, da namerava ustanoviti pan-ameriško carinsko zvezo, torej podreti vse carinske ovire med južno-ameriški in centralno-ameriški državami ter napotiti tudi Združene države, da bi odprle svoje meje.

To je sicer drzen načrt, dasi popohnoma odgovarja tleh časa.

To bi bil ogromen prispevek Severne in Južne Amerike k obnovi svetovnega gospodarstva.

Janko Sternad, New York:

PROSLAVA NARODNEGA UJEDINJENJA V NEW YORKU

(Konec.)

Drugi dan 11. decembra se nadaljuje proslava narodnega praznika na Manhattanu in v Brooklynu. Odbor je sestavil program svečanosti tako, da je vsakomur omogočena udeležba, tako rojakom iz New Jersey, Hobokena, Manhattana in Brooklyna.

Slovenska cerkev si je naredila svečano obličje. Že prejšnji dan sta ponosno plapolali ameriška in jugoslovanska trobojnica, naznanjajoč proslavo največjega jugoslovanskega narodnega praznika. Neprijetno vreme je marsikoga obdržalo doma, zlasti rojake iz oddaljenih krajev. Sneg je naletal in oviral splošni promet, tako je bila Osma cesta pokrita s snežno preprogo. Že pred deseto uro je bila cerkev dobro obiskana, prihajali so vedno znova rojaki iz Manhattana, Brooklyna, New Jersey in Hobokena. Točno ob 10. uri je prišel v spremstvu g. generalnega konzula Jankovića in predsednika Zakrajška, gospod minister Dr. Pitanić. Vsa cerkev je bila svečano razsvetljena in v svetlobo. Na levi, ob stranskem oltarju je bil častni sedež, katerega je zaval g. minister, nakar je daroval svečano službo božjo Rev. Hijačint Podgoršek, župnik slovenske cerkvene občine. Pri tem moram omeniti, da je cerkveni pevski zbor pokazal svoje najboljše. Brezhibno in izredno melodično prednašanje latinske mase in solo "Ave Maria", zasluži javno priznanje. Svečano službo božjo je zaključila cerkvena in državna himna.

Takoj nato si je g. minister ogledal cerkev Sv. Cirila in se o njeni ličnosti zelo pohvalno izrazil. Med tem se je zbral narod v cerkveni dvorani za banket, gospod minister in g. generalni konzul kakor razni društveni predstavniki pa so bili gostje našega narodnega župnika Rev. Hijačinta Podgorška. Točno ob eni uri se je pojavil g. minister v Slovenski dvorani, živahno aklamiran od naroda. S tem se je vršil drugi del programa.

Banket je otvoril po kratkem nagovoru predsednik g. Zakrajšek. Stedil je zelo priskrben pozdravni govor Rev. Hijačint Podgoršek, kateremu se je toplo zahvalil g. minister Dr. Pitanić, zelo vzdrdošen nad toplo harmonijo naroda. Sledila je humoriistična napitnica g. generalnega konzula Jankovića, ki je mnogo pripomogla do veseljšega razpoloženja.

Nastopili so še razni govorniki, med drugimi: g. Andrej Kobal, Ivan Mladineo in Ignac Hude. Narod je porabil priliko razpoloženja in so vsa omizja skupno zapela par narodnih pesmi. Pri tej priliki so bili g. ministru predstavljeni še nekateri društveni funkcionarji. Navdušenje je priklopelo do vrhuna, ko je stopil g. minister v krog naroda in se rokoval z našimi rojaki. V imenu slovenske mladine mu je izročila gđica. Zofija Krč kito lepega cvetja. Banket sam je bila prav intima svečanost, ki je napravila na vsakogar najboljši vtis. Nekaj ob pol 3. uri so se gostje poslavljali, da se udeležijo nadaljnje dela proslave: Velike narodne veselice v Brooklynu.

Jugoslovanske in ameriške zastave ponosno vihrajo s trdnjave Slovenskega Doma v Brooklynu. Pred Domom in v dvorani je bil

40 polno naroda. Snežni metej je oviral promet in tako se je pripeljal ob 4. uri g. minister Dr. Pitanić v spremstvu g. generalnega konzula Jankovića in predsednika g. Zakrajška, da prisostvuje veliki narodni veselici in obenem zaključni točki dvodneve proslave. Pred vhomom je bilo zbrano korporativno predstavništvo Slovenskega Doma, ki je pozdravilo g. ministra. V dvorani je zavladala splošna živahnost. Ob vstopu g. ministra in njegovega spremstva, so zavladale v dvorani živahne ovacije in frenetični aplavz. Vsi navzoči so se dvignili s sedežev, kar je dalo znak posebnega veselja.

Na odru se je nudila prekrasna slika mladinskega tamburaškega zbora v pestrih kostumih, katerih barva je odgovarjala ameriški in jugoslovanski trobojnici. Mladi tamburaši so intonirali pod vodstvom agilnega dirigenta g. Gerjevića "Lepa naša domovina", katero je občinstvo poslušalo stoje. Obstoj Mladinskega tamburaškega zbora, zaznamuje komaj par mesecev, vendar so njega rezultati naravnost rekordni. Nastop tega zbora je bil gniljiv, saj je mladina s svojimi najboljšimi občutki podala vse sposobnosti.

Na govorniški oder je stopil g. Leo Zakrajšek, predsednik odbora za proslavo, ki je po otvoritvenem in pozdravnem nagovoru opisal kratko zgodovino narodnega ujedinjenja.

V imenu srbo-hrvatske naselbine je pozdravil navzoče g. Ivan Mladineo, starosta Jugoslovanskega Sokola in podpredsednik proslave. Njegove bratske besede so izzvala živahno odobravanje.

Temu je sledil nastop najstarejšega pevskega društva "Domovina", ki nam je odpelo "Venček narodnih pesmi". "Domovina" je pod vodstvom svojega dirigenta prof. Trošta kar najboljšje in častno dovršila nalogo; harmonično in čustveno izvajanje je samo zadostno kvalificiralo priznane pevске moči.

Ni se še polegel vihar aplavza, ko se pojavi na odru g. generalni konzul Radoje Janković. Njegov vehementen govor — nacionalna filozofska in psihološka tema — troimenega naroda, z ozirom na plemensko mentaliteto, narodno in kulturno zgodovino Jugoslavije, je izzval vihar navdušenega aplavza. Ne samo odlična govorniška zmoglost, kakor globoko duševno zamišljeni govor, je bil pravi užitek. Govor g. generalnega konzula je napravil zelo globok vtis.

Za govorom g. generalnega konzula je nastopilo pevsko društvo "Slovan". Velicestno in gromko je odmevala "Iz bratskega zagrljaja" in "Jadransko morje". Pevsko društvo "Slovan" je pač ponovno dokazalo svoj visoki pevski standard ter se uveljavilo na prvo mesto moškega zbora naše naselbine, kar mu tudi pripada. Istotako gre priznanje poštovnemu dirigentu g. Ignacu Hudetu, katerega sposobnosti zasluži jo pohvalo.

Za tem se je pojavil na govorniškem odru g. Marian Pfeifer, tajnik odbora za proslavo. Njegov govor "Narodno Ujedinjenje" je v glavnem spodbujal k skupnemu delu, bratski ljubezni in slogi za boljšo bodočnost naše drage domovine in njenega naroda.

Nesreča ne počiva!

Tudi smrt ne. Podvrženi ste eni ali drugi vsak dan.

KAJ STE PA STORILI ZA SVOJO OBRAMBO IN ZA OBRAMBO SVOJIH OTROK?

Ali ste že zavarovani za slučaj bolezni, nesreče ali smrti? Ako ne, tedaj pristopite takoj k bližnjemu društvu Jugoslovanske Katoliške Jednote. Naša jednota plačuje največ bolniških podpore med vsemi jugoslovanskimi podpornimi organizacijami v Ameriki. Imovina znaša nad \$1.100.000,00, članstva nad 20.000. Nova društva se lahko ustanovijo v Združenih državah z 8. člani. Pristopnina prosta. — Berite najboljši slovenski tednik "Novo Dobo", glasilo JSKJ. Pišite po pojasnila na glavnega tajnika, Antona Zbaničnik, Ely, Minn.

VODNIKOVE KNJIGE

za leto 1933.

SO DOSPELE**4 KRASNE KNJIGE:**

"Žerjavi",

"Tulipan"

"Od pastirja do izumitelja",

"Vodnikova Pratika"

za SAMO \$1.35

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 W. 18th Street
New York

Nastopili so naši znanci Rupnik Trio, ki so odpeli v najčustvenejši barvi glasu in tehnične sposobnosti par lepih duetov. Rupnik Trio predstavlja mlade in agilne moči, katerih poštovnostnosti so deležne skoro vse naše prireditve.

Med navdušenimi ovacijami se je pojavil na odru naš zaslužni narodni buditelj Rev. Hijačint Podgoršek, župnik Slovenske cerkvene občine, katerega velika zasluga je, da je proslava narodnega praznika tako častno uspela. Njegove iskrene in v srce segajoče besede so bile spodbuda in globoka vera v bodočnost Jugoslavije, ki bo osvobodila in ujedinila vse južne Slovence, v močno balkansko veselo. Med navdušenimi je ovacijami končal svoj govor naš skromni in narodni dušni pastir.

Na pozornosti se je pojavilo pevsko društvo "Bled" pod spretnim vodstvom dirigenta g. Ignac Hudeta. Prav dobro so zapeli "Jutranje" in "V Gorenjsko se oziram". Pevsko društvo "Bled" se je tudi ob tej priliki izkazalo svojega vrednega naslova "Bled", bisera naše domovine.

Po dvorani je zavladal vihar navdušenja, spontaninih ovacij, ko je stopil na govorniški oder naš dragi gost g. Dr. Leonida Pitanić. Njegova sloka elegantna in izredno simpatična pojav je s svojimi prisknostjo in demokratičnim nastopom na mah pridobila vsa sreča. V lepo zasnovanem govoru izredno finega sloga nam je prečital g. minister Simon Gregorčičovo preroško vizijo "Naš Narodni Dom". Odkritosrčne besede gospoda ministra, ko nas je pozival, da s skupnimi moči podpiramo naš edini kulturno-nacionalni hram "Slovenski Narodni Dom" v Brooklynu, izzvale so vedno no-

vega navdušenja. Gospod minister je izrazil svoje veliko zadovoljstvo nad tako lepo uspelo dvodnevno proslavo z širokim programom in složnim nastopom jugoslovanskih društev.

Po dvorani je še vedno odmevalo polno ozračje narodne zavesti in navdušenja, ko so se v drugi pojavili naši mladi tamburaši in pod vodstvom neutrudljivega dirigenta g. Gerjevića v splošno presenečenje bravurozno odigrali "Jadranske valove". Tamburaši so bili deležni toliko navdušenja in priznanja od strani publike, da so dodali še koračnice "Rado ide, Rodo ide". V zaključek koncertnega dela narodne veselice so zaigrali pogumni tamburaši "Lepo našo domovino".

Tako je bil tudi ta del programa zelo častno dovršen v ponosni naselbini in celokupnemu narodu. Nato se je g. minister Dr. Pitanić v spremstvu g. generalnega konzula Jankovića in g. Zakrajška podal v spodnje prostore Slovenskega Doma, kjer je bilo toliko prisknostnega rokojanja z narodom in iskrene izmenjave besed.

(Nekako ob deveti uri v noč se je poslovil g. minister od drugega naroda globoko uverjen, da bomo ostali zvesti svojim narodnim tradicijam, čeravno daleč proč od svoje domovine. V dvorani pa se med tem razvila animirana zabava, ki je trajala v zgodnje jutranje ure.

Razšli smo se z najlepšimi občutki in trdno uverjeni, da nam je skupni nastop v današnjih dneh najboljšo tolažilno sredstvo in boderilo našega narodnega ponosa.

POZOR, ROJAKI!

Bankni department ima dividendne čke spodaj navedenih oseb ter jih jim zaradi pomankljivega naslova ne more dostaviti. Kdor ve, kje se te osebe nahajajo, naj sporoči Glasu Naroda, ali naj se pa same oglase.

Paul Breclj, 306 Snyder St., Brooklyn, N. Y.

Pavla Brezecz, 306 Snyder St., Brooklyn, N. Y.

Josef Kovac, Box 402, Thomas, W. Va.

Martin Lizzul, 173 Ave. A., New York, N. Y.

Matija Lander, 478 Dudsones St., Toronto, Canada.

Mathia Petsche, 149 Noll St., Brooklyn, N. Y.

Joe Puharie, Box 138, W. Winfield, Penna.

Edward Rukavina, 2 South Dover St., N. Y.

Boco Stanic, 158—23rd Street, Brooklyn, N. Y.

John Valencie, Box 26, Garrettsville, W. Va.

Peter Zgaga

Svet vedno hitreje koraka, pa navzlic temu zaostaja za duhom časa.

Razlika med privatnimi in vladnimi dolgovi je ta, da si privatnik še lahko kaj izposodi, dočim ne dobi od vlade ničesar več na posodo.

V Sofiji na Bolgarskem je zopet pokalo. Saj je bilo že nekaj nenormalnega, ker je bil par mesecev mir.

S pivom torej ne bo nič to leto. No, bomo pa še malo počakali, saj smo vajeni čakati.

Medtem ko bomo čakali, pa ne bomo žeje trpeli.

Predsednik nekega dobrodelnega društva je ošteval lahkomišelno žensko, ki je prišla ponovno po podporo, čes da je dobila četrtega otroka. Vražal jo je, kdo mu je oče in je bil nemalo presenečen, ko je zvedel, da je to oče njenih prejšnjih otrok.

— Zakaj se pa potem ne poročite z njim? — je vrašal.

— Ga nimam nič kaj posebno rada, — je odvrnila prosilka malo v zadregi.

Lzmed mnogostevilnih pisem, ki sem jih dobil v tem svetem božičnem času, naj navedem še eno, ki prihaja iz bolnišnice in je zato značilno, ker dokazuje, da nekateri naši ljudje niti v najhujši nesreči ne izgube dobre volje.

Piše mi Frank Udovč, ki je dobro znan gozdarjem po Vzhodu ter ga tudi Marko Rupnik omenja v Slovensko-Amerikanskem Kalendarju.

Pred desetimi tedni je za las manjkalo, da ni v avtomobilski nesreči izgubil življenja, ki ga je pred štirinajstimi leti srečno odnesel iz dvanajstih laških ofenziv pri Soči.

Želi mi vesele praznike in pravi: — Že večkrat sem ti mislil pisati par vrtec, pa sem vedno odklanjal. Upal sem, da bom vstal iz postelje, pa moram še sedaj ležati pisati.

Včeraj je bil svetli večer. Povsod so se veselili okoli božičnega drevesa, jaz sem se pa žalostno držal in sem se ves dan oziral proti vratim, upajoč, da bom kaj znanega zagledal, pa vse zastoj. Okoli osme ure mi pa Bog pošlje angelja v Matijevi podobi, pa tudi Mrs. Cankar je bila z njim. — No, sem si mislil — tudi pri nas bo svetli večer. In res potegne Matija iz zepa stedenice, o kateri se mi je zdelo, da je vsebovala blagoslovljeno vodo. Pa je bila res blagoslovljena. Ko sem se nekoliko okrepčal z njo, sem lahko kar sam hudo proč odganjal. Doker sem jo imel, sem lahko spal in sem bil brez vsakih skušnjav, ko je pa tiste vode zmanjkalo, je pa zopet žalost zavladala.

Polniške stročnice so vsak dan bolj prijazne z menoj. Ne vem, kaj bo zdi se mi, da ne bo to kar samo ob sebi. Tukaj v Little Falls sva dva, ki sva navdana z neizrekljivim hrepenjem: Matija bi se rad vozil, jaz bi pa rad hodil. Kdo ve, kdaj se bom nama želja izpolnila? Obiskovalcev imam dosti. Zadržuje me je obiskal celo Frank Obreza, ki se je pripeljal šestdeset milj daleč. Pripeljal mi je od sile klobas in jabolk, ki imajo svojo posebno lastnost. Oprostite mi, ker moram zaključiti to moje pisanje, kajti ravno sedaj prihaja Beta, ki bo oddala pismo na pošto. Zadržuje me je rekla, da se ne smeš dati v kolono, no, pa se mi zdi, da bi jo težko spravil notri, ker še vedno vaga nekaj nad sto funtov.

Lepo Te pozdravlja

Frank.

Prijatelj se je pa začel nekaj kujati, tako vsaj mi poročajo. O, se bo že vse poravnalo, saj vendar Ančka še vedno bita deset drugih. Kar poniri naj se in naj se vrne domov, kajti muštač! Odradkar je vseh muh poln in ga prav lahko pohujša.

Svojim prijateljem v Little Fallsu želim veliko zabave za Silvestrov večer. Dosti sem že slišal o veseljah, ki jih prirejajo v Slovenskem Domu na Danube Street, toda dosedaj še nisem bil tako srečen, da bi bil na kateri navzoč.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vred naše dolgoletne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, polno lide, vizejo in splah vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker pravočasno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljanje Vam, da boste poceni in udobno potovali.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
(FRANK SAKSER)
216 W. 18th St., New York, N. Y.**DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANE-SLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA-STOPNI SEZNAM**

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Din 200	\$ 3.50	Lir 100	\$ 5.70
Din 300	\$ 5.00	Lir 200	\$11.20
Din 400	\$ 6.75	Lir 300	\$16.40
Din 500	\$ 8.25	Lir 400	\$21.75
Din 1000	\$16.25	Lir 500	\$26.75
Din 5000	\$79.00	Lir 1000	\$52.50

Za izplačilo veljnih znakov kot zgoraj navedeno, bodite v dinarjih ali lirah dovolj, da jih boste potrebovali.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH	
Za izplačilo \$ 5.00 morate poslati	\$ 5.70
" " " 10.00 "	\$10.80
" " " 15.00 "	\$15.90
" " " 20.00 "	\$21.00
" " " 25.00 "	\$26.10
" " " 30.00 "	\$31.20

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najna izkazila izvršujemo po CABLE LETTER za pritojstvo St.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
(FRANK SAKSER)
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.**NAZNANILO IN ZAHVALA**

S tužnim srcem naznanjam žalostno vest, da je moja priljubljenega župa oz. mati —

VERONICA KOMLANC

(Rojena ULJEN)

umrla po kratki in hudih mukah, zadeta od avtomobila dne 10. decembra 1932.

Tem potom se iskreno zahvaljujem sledečim, ki so mi priskočili v nesreči na pomoč: Mrs. Anthony Perhill, Mrs. Agnes Lešnak, Mrs. Mary Celin, Salem, O.; Mr. in Mrs. Anthony Rostan, Mr. Anton Nagode, Mrs. Frances Jurančič in Mr. Louis Knans; njeni materi Uljen in sinu oziroma bratu ter vsem sorodnikom iz Pennsylvania.

Nadalje se zahvaljujem za cvetice sledečim: Ladies' Club, Uljen Family, Andy Kocijan, Mr. in Mrs. Bogović, Mr. in Mrs. Celin, Mr. in Mrs. Archen, Mr. in Mrs. Lešnak, Miss Thompson in Miss Flialla-Teachers, Rome Family, Mr. in Mrs. Leskovec, Mr. in Mrs. John Yake, Mr. in Mrs. Perhill, Mr. in Mrs. Rostan, Mr. Louis Pire; Prijateljice v Girard, O. in sosedje Samostojno Društvo in Dr. Svoboda št. 654 HEZ.

Zahvaljuj ostali:

JOSEPH KOMLANC, mož,

sin in hči; vti v Girard, Ohio

KRATKA DNEVNA ZGODBA

LADY TROUBRIDGE:

ZAPESTNICA

Da, bila je zelo lepa. Donn Harding je pomislil to na kolo dvoru Victoria in zdaj v Calais jo je zopet za hip zagledal, ko so potniki hoteli k ekspresnemu vlaku.

Šel je mimo nje, ko je stala na peronu govoreč s sprevednikom, in ališal je njen glas s slabim tujim naglasom, ko se je pripravila z železničarjem. Očividno nekaj ni bilo v redu.

Donn je pristopil, pozdravil in vprašal, če lahko kaj pomaga. Zadeva je bila kmalu pojasnjena. — Kazala je, da se je tikala tudi Donna. Njegov spalni kupe in kupe baronice Grolitzve je menda zahvaloval maharadža naipurski za svojo spremstvo, ker sta bila na obeh straneh knjeza, rezerviranega njegovi visokosti tja do Cannes. Oh, žalovanja vredno naključje je pa hotelo, da so v Londonu kupeje slabo razdelili.

Sprevednik je bil v zadregi. Če bi se zadovoljila baronica in monsieur Harding z drugim kupejem, bi se dala mučna zadeva lepo urediti.

Toda baronici se to ni zdelo tako enostavno. Nasprotno, odločno je odklonila predlog, naj bi se preselila v drug spalni kupe. Tudi monsieur Harding se ni dal prepovoriti. Ostali je hotel v kupeju, ki mu je bil dodeljen. Toda njegova roka je segla v žep. Denar je močno izpremenil položaj in sprevednik je končno odšel poražen, da poišče drugačen izhod iz mučnega položaja.

Prav ste storili, baronica, — je dejal Donn, — nikoli se ne odrecite svoji pravici.

— Hvala vam, — je dejala in se očiščila namenu, — izgubljala sem že pogum, ko ste prišli.

Toda Donn se je zdelo, da je bil pogum zadnje, kar je mogla ta ženska kdaj izgubiti. Komaj vidno je prikimala z glavo in vstopila v svoj kupe v hipu, ko se je vlak začel premikati.

Donn je kadil na hodniku pipo in malomarno zrl, kako so kluge spravljali maharadžino prtljago. Bilo je mnogo govčevog največ so jih nesli k oddaljenim spalnim kupejem. Nekatere zaboje so pa spravljali v kupe njegove visokosti. Naipurski dragulji so bili znameniti in Donn je domneval, da so neizmerni zakladi v enem teh v železom okovanih zabojskih z velikimi rdečimi pečati, razen če so spravljani v šatulji iz rdečega usnja, ki jo je držal maharadža v roki.

Eno je bilo gotovo. Bili so v vlaku. Maharadža je hotel preživeti pred povratkom v Indijo še nekaj tednov v Cannes. Bil je še mlad, njegova evropska obleka ni skrivala orientalske lepote in arogantnega vedenja. Kljub svoji brezbriznosti se je pa Donn jezil, da le pota in mikavost baronice Grolitzve v maharadžinih očeh očividno nista zgrešili svojega cilja.

Ko je prišel čns obeda, je stopil na prag svojega spalnega kupeja in sledil njeni visoki, dostojanstveni postavi po hodniku do jedilnega voza, z jasnim namenom sesti k njeni mizi.

Toda Donn je nameraval isto in je maharadžo spretno prehitel. Potem se mu je pa smejal čez mizo.

— Z njegovo visokostjo sva tekmovala za čast sedeti nasproti vam in jaz sem zmagal. Upam, da niste užaljeni?

Radovedno ga je pogledala.

— Zakaj naj bi bila užaljena?

— Maharadža je maharadža.

— To pa res ni nič posebnega.

— Je skromnija z rameni, — saj sem jih videla e mnogo.

— Ste mnogo potovali?

— Po vsem svetu.

Kmalu sta kramljala kot stara znanca. Pripravljala mu je o krajih, ki jih je prepotovala, o prijateljih, ki jih je pridobila. Bila je iskrena, toda nekoliko zagonetna.

— Ali veste, da sem vas nekoč videl? — je dejal Donn naenkrat. Njen mehki, lepo zvenceti glas se je nekoliko priustil.

— Menda ne, gospod Harding.

Ne, še nikoli se nisva videla.

— Pač, pač, — je vztrajal Donn na svojem. — v draguljarni v Piccadilly. Kupovali ste zapestnico in iz ročne torbice ste privlekli toliko denarja, da so se mi kar sline poodile. Sreča vaša, da sem postal, sicer bi vam bil lahko ukradel en svehjen bankovec. Stal sem tik vas.

— Ah, se že spominjam — tisti visoki, čedni Anglež.

Zdelo se je, da jo srečanje veseli. — Torej sva pa stara prijatelja. — je dejala smeje. — Zapestnice nisem kupila. Vaši angleški vzorci so mi preveč staromodni.

Donn je čutil, da njegovo skrito obendovanje tej dražestni ženski ni neprijetno. Tudi maharadža jo je požiral z očmi, samo ne tako skrivaj. Slednjič je vstal in odšel iz jedilnega voza.

Donn se je ozrl za njim. — Lahko si mislim, kako stražijo dragulje takega dekča tu v vlaku.

— O, dragulji so gotovo dobro zastraženi, je pritrtila brezbrizno. — To za navadne smrtnike ni posebno varno. Bala bi se vzeti s seboj svoje dragulje tako, kakor so. Tudi zapestnica bi mi delala skrb.

— Ko se pobleže seznaniva, vam bom lahko pomagal pregledati trgovine v Cannes in izbrati zapestnico, ki bi vam bolj ugajala.

— Zdi se mi, — je dejala baronica, — da niste preveč diskretni, gospod Harding.

Donn je priznal, da je bil očitek zaslužen.

— Kako dolgo bi vas moral poznati, da bi vam smel eno ponuditi?

— Kakor se vzame.

Donn je nekaj časa opazoval ta zagonetni, dražestni obraz.

— Naj bo že kakorkoli, — je dejal počasi, — mislim, da bom nekega dne pripel zapestnico na to krasno zaplestje.

Njene veke so pomežiknile. — Počakali bomo na ta dan, prijatelj.

Ni se jezila, to je bilo jasno. Vstala je in stopila pred Donnem na ožek hodnik. Odprla je druga vrata v vagonu in odskočila, mirno nekaj v opravičilo.

— Vstopite, prosim, — je dejal maharadža prijazno. — Dal sem prinesiti sem kavo, dovolite, da vam jo ponudim skodelfico.

Oklevala je za trenutek, potem se je pa ozrla smeje na Donna in vstopila.

Donn se je začel izprehajati po hodniku v pričakovanju, kdaj se vrne. Čakal je precej dolgo, slednjič se je pa le vrnila in Donn se je umaknil, da je šla mimo; maharadža je spremljal baronico nekaj korakov proti njenim vratom.

— Trenutek, Sir, — je dejala, — pozabila sem ročno torbico. — Sladko se je nasmehnila obema in smuknila nazaj v kupe.

Hodnik je bil zdaj prazen in po vsem vlaku so se potniki pripravljali k počitku. Donn se pa še ni hotel sleči. Sedel je na posteljo, uprl pogled na vmesna vrata in čakal.

Kar je vstal, vzel iz žepa aparat s stekleničico olja in se lotil dela. Ključka je popustila pod lahkim pritiskom. Tiho je smuknil v sosednji kupe in uprl pogled na posteljo, kjer je spal maharadža. Roka bakrene barve, okrašena z velikim smaragdom, je ležala na odeji, dotikajoč se skoraj škakljuje iz rdečega usnja z grbom Nipura, ki je stala pri postelji na tleh.

Lahno je zaškripalo in Donn se je stisnil k steni. Vmesna vrata so se počasi odpirala. Potem se je pa prikazala bela roka. Napeto je opazoval to belo, premikajočo se roko in gibene prste, ki so tako dobro vedeli, kaj početi; gledal je, kako so zdrsnili na pokrovček škakljuje iz rdečega usnja liki sokol na svoj plen — dvignili so jo od tal in jo začeli tiho odnašati.

Presenetljivo naglo je zgrabil Donn za tobolo zapestje in potegnil roko k sebi.

— To besede je izgovoril tiho, si kajote, kot da je zašvigal po zra-

ku bič. Z drugo roko je pa prikazal luč. Zrl je v njene obupane oči.

— Vidite, baronica, — je dejal smeje, — naipurski dragulji so dobro zastraženi. Imenitno ste si bili izmislili to pretvezo z ročno torbico — baš tisti trenutek, ki ste ga potrebovali, da ste odmaknili zapah in stopili zopet nazaj — toda tudi policija zna biti iznajdljiva. No torej, zdaj pa zapestnica, ki sem vam jo obljubil.

In luč se je zalesketala na jeklenem okovu, ki je vanj stisnil njeno zapestje.

Dopisi.

Brooklyn, N. Y.

Gotovo vas bo zanimalo, kako se je obnesel koncert mladinskega naraščaja, pevskega društva "Domovine" v Slovenskem Narodnem Domu v Brooklynu dne 26. decembra.

Dvorana je bila prenapolnjena, kakor se je tudi pričakovalo, saj če pridejo samo družine 60 malih pevcev, je že to nekaj.

Mr. A. Šubelj jih je v tem kratkem času res dobro naučil. Prav ljubko in razločno so zapeli božični pesmi. Gantljivo je bilo slišati te naše malke peti iste pesmi, kot smo jih peli sami, ko je bil v naših dušah isti Božič kot je sedaj v njih.

Človek čuti, da izginja vsa njegova svetlost in poezija v borbi za kruh in dolar.

Zelo je ljudem ugajala pesem "Izidor" in najbolj dramatični prizor s petjem. Danica Cerarjeva kot sirota, je presegla vse mlade pevce. Ljudem so nehote prišle solze v oči tako žalostno in naravno je zapela: "Nimam ateja, nimam mame".

Tudi mali Henry Šubelj ni zastajal za njo. Paulino Šubelj poznamo pa že od prej, da je posebno talentirana, prava mala umetnica na klavir.

Tihota in mir v dvorani sta pričala s kakšnim zanimanjem so poslušali vsi, kar želibog ni vedno pri nas v navadi.

Zelo bi se večkrat, da bi se povedalo iz odra, da kdor noče poslušati, naj se odstrani v spodnje prostore, ker s tem še druge moti, ki so zato prišli, da kaj slišijo. Le pojdi kam na ameriško predstavo, pa ne bodeš slišal toliko nepotrebnega šuma. Zakaj se tudi pri nas ne pokaže, da znamo biti civilizirani.

Splošno petje občinstva z mladimi zborom, je dalo vsaj priveditvi vtis nekaj veselega in domačega.

Vsa prireditve se je uspešno končala ter želimo še mnogo takih!

Da omenimo še naše mlade taboraše, ki tudi niso pri zadnjih. Kakor se sliši, bodo igrali za radio. Še starejši bi se težko v tolikem času tako izbornu naučili igrati kot so se ti. Pri njihovi zadnji prireditvi so se kljub težkemu programu še najbolj postavili.

Pozna se, da se je tudi pri nas v Greater New Yorku zbudila narodna zavest. Ideja, vcepiti našim mladim ljubezen do slovenskega jezika in naše lepe pesmi, bi morala vstati že pred leti.

Torej vsa čast onim, ki so to lepo misel udeležili.

Poročevalka,

Brooklyn, N. Y.

Bližamo se h koncu tega leta in običajno je, da praznujemo Silvestrov večer. Tako se je tudi letos vodstvo Slov. Doma odločilo, da priredi veselico in sicer to leto skupno z društvom "Domovine", da bo zabava za ta večer temvečja in program bolj obširen. Opazili smo, da so njih prireditve zelo vabljive in zadovoljive, ki se jih ljudstvo prav rado udeležuje.

Tudi za Silvestrov večer je program zelo bogato zasnovan in bo

nudil mnogo zabave in veselja.

Dragi rojaki, lahko smo veseli in poosni, da imamo svoj Slovenski Dom, koder se vsa slovenska društva lahko shajajo na sejah in prirejajo razne zabave. Pomislimo, kaj bi bilo, ako ne bi imeli tega prostora, ker društev je veliko, in koliko denarja bi potrošili drugje za najem prostora pri tujcih. Dolžnost nas vseh je, da poskušamo veselice in s tem podpiramo svoj Slovenski Dom, ki je vsem vsak čas na razpolago.

Poveslimo se torej zadnje ure tega leta in skupna zapojmo lepe, vesele slovenske pesmi in s tem vsaj začasno pozabimo sedanje slabe razmere.

Naj tu omenim izraz gospe F. D. Roosevelt, bodoče first lady v Ameriki. Izjavila je: "Kako se mi dopade običaj tujezemcev, ki se shajajo v supinah in pri mizah pojejo in pijejo kar že in pri tem pozabijo vsaj začasno na hude čase, ki jih vsi narodi preizkušajo. To so besede odlične dame, katere je natisnil neki ameriški časopis, ki sem ga čital.

Zato vas, dragi rojaki, vabimo, pridite, da se skupno radujemo in veseli pozdravimo Novo leto, o katerem upamo, da nam prinese boljše čase.

Uljudno vas vabi

Slovenski Dom.

Lorain, O.

Koncert, ki ga priredi pevsko društvo "Naš Dom", dne 1. januarja 1933 v Slovenskem Narodnem Domu v Lorainu, bo tako bogat in zanimiv, kakršnega še ni bilo dosedaj v Lorainu. Saj pa tudi nastopijo kar tri društva: "Naš Dom", "Hirija" in "Zarja".

Društvo "Naš Dom" se je odločilo za ta koncert, da bo zapelo pet božičnih s premlevanjem orkestra, kar bo nekaj krasnega in se bo gotovo vsakemu dopadlo, ko bo zopet slišal božične pesmi peti po tako velikem zboru in se mu bodo obudili spomini na Božič v mladosti. Da bo to nekaj krasnega, si lahko mislimo.

Pevsko društvo "Naš Dom" poje pod vodstvom Mr. Louis. Seme.

Glej zvezdice, božična, mešani zbor.

Na polnoči, božična, mešani zbor.

Le spi, božična, mešani zbor.

Prišla je noč — božična, mešani zbor.

Sveta noč — božična, mešani zbor.

Sem se oženu, narodna, moški zbor.

Smrečica, narodna, moški zbor.

Ljubea, kod si hodila, narodna, moški zbor.

Moje jutro (I hear you calling me), soprano solo, poje Miss Mary E. Polutnik.

Na piano spremlja Mr. Louis Seme.

Da se pa pevski bratje in sestre čim bolj poznajo in se še bolj utrdi pevška zavest in bratstvo, je "Naš Dom" povabil tudi pevski zbor iz Collinwood-a, ki se je kljub veliki poizrtvalnosti odzval in bo izvajal pod vodstvom Mr. Rukarja sledeče pesmi:

Sirota, moški zbor.

Svarjenje, ženski zbor.

Slovan na dan, mešani zbor.

Good night, poje Miss J. Post.

Pri siroti, poje Miss J. Post.

Sirota, moški zbor iz Clevelanda.

Se je tudi odzval in bo izvajal pod vodstvom M. J. Ivansueh-a:

Ponočni pozdrav, solo poje Mr. L. Belle.

Kje prijazne ste višave, solo poje Mr. Frank Plut.

Gorjanska, duet pojeta Mr. Belle in Mr. Plut.

Opera "Marta", III. dejanje, poje mešani zbor.

Nihče ne sme zamuditi te krasne prireditve. Vstopnina je zelo nizka: za odrasle 40 centov, za mladino 10 centov. Tako nizka vstopnina je zato, da se bo vsakemu mogoče udeležiti se koncerta.

Težko je tudi za vodstvo, ker ni takih dohodkov, kakor bi bili potrebni. A za te čase je zelo bratsko in na mestu, da se nudi rojaki tako lepo užitek po tako nizki ceni. Ko bodo nastopili boljši časi, bodo rojaki radi prispevali več.

Po koncertu bo prosta zabava in ples.

Vabljeni ste rojaki iz naselbine in drugih naselbin, da pridete in slišite, česa smo zmožni v Lorainu.

Na svidenje 1. januarja 1933 v Slovenskem Narodnem Domu v Lorain, O.

Louis Belant, zastopnik.

53

XXVI.

Podjetnemu očetu Tantainu se je res mudilo, kajti sicer bi ne bil najel izvoščaka in mu obljubil pet frankov napitnine, če se bo požuril.

Najprej se je dal odpeljati na vogal rue Blanche in rue de Douai. Izvoščku je naročil, naj ga počaka, in urnih korakov je odšel v srečno hišo, kjer si je bil mladi de Gandelu spletel gnezdece ljubezni.

Mimo hišnika je šel kot tla je v hiši doma in krenil naravnost v razkošno opremljeno stanovanje, kjer se je bila Roza izpremenila v Zoro de Chantemille. Pozvonil je in moral je dolgo čakati predno so mu odprli. — Slednjič so se odprla vrata in na pragu se je pojavilo krepko dekle zarečih lic. Bila je Zorina kuharica, tista Marie, ki je bila prinesla Mascarotu enajst frankov v plačilo dolga.

— Ah, oče Tantaine prihaja kot nalašče! — je vzkliknila radostno.

— Pst! — ji je požugal starce s prstom.

— Ah, zakaj bi morala govoriti tiho?

— Če bi vas slišala milostiva, bi utegnula priti...

Kuharica se je zasmejala.

— Te nevarnosti ni, — je odgovorila. — Milostiva je tam, od koder se človek ne vrne tako lahko. Če preti nevarnost, da bi se mogel nakit izgubiti, ga pa odločiva.

Tel besede so pomenile, da je uboga Roza aretirana. Na videz je bil Tantaine presenečen, opravičil se je prijazno in odšel.

— Na tej strani, — je mrmral sam pri sebi, ko je že sedel v kočiji, — gre vse dobro. — Bomo videli, kako je drugod.

S tem je mislil v prvi vrsti Champs-Elysees. Blizu stavbišča monsieur Gandelu očeta je stopil iz kočije in pristopil k črnolase mu človeku ki je z dolgo palico odganjal mimoidoče, da bi jih ne zadeli z odra padajoči koščki opeke.

— Kaj je novega, La Candele? — je vprašal starce.

— Nič, gospod Tantaine; povejte patronu, da dobro pazim.

Potem je govoril starce po vrsti s komornikom barona de Breulha in s služkinjo markize de Bois d'Ardon. Končno je odslavlil izvoščaka in krenil urnih korakov k očetu Canonu, krčmarju na rue Saint-Honore, kjer je našel Florestana.

Kakor je bil ta mož ponižen, če je govoril z Mascarotom, tako je bil osaben v občevarju z ubogim Tantainom. Da dokaže svoj prestiž, ga je prisilil, da je večerjal z njim. Ni pa mogel povedati nič novega, razen da je Sabina zelo potrta.

Ura je bila že osem, ko se je stari sodni eksekutor slednjič odkrilžal Florestana in skočil v kočijo, da bi se odpeljal k Turki.

Bilo je prvič, da je prihajal k Turki, in vendar je šel skozi prtične sobe za pivec in po prvem nadstropju kot star znanec. Toda zaman si je brisal potna očala, videl ni niti Tota, ki je zadnje dni pridno zahajal v krčmo, niti Karoline.

— Morda sem prišel zaman, — je mrmral sam pri sebi, — ali pa je še prežgodaj.

Čakati ni bilo mogoče. Odšel je torej nazaj v prtičje, sedel za mizo in naročil vrček piva. Oziral se je okrog sebe, ko je naenkrat zaslišal prav blizu hripav glas, ki se mu je zdel znan.

Saj to je Toto! Kje neki tiči, da ga nisem videl?

Obrnil se je in zagledal dve mizi naprej, v temnem kotu Tota. Sedel je v družbi moških in se pogovarjal z njimi. Tantaine je potrpečljivo čakal in ko so Totovi prijatelji čez nekaj časa vstali in odšli, je stopil k njemu. Razigrani Toto je takoj segel starcu v roko in ga povabil, naj prisede. Toda očka Tantaine ni hotel sesti, temveč je vprašal po Karolini Schimel.

— Kaj je niste videli? Saj igra v kavarni piket. Pojdiva, prijatelj.

Toda Tantainu se ni nikamor mudilo.

— Trenutek še, prosim, — je dejal. — Si povedal Karolini vse, kar sem ti naročil?

— Besedo za besedo.

— Ponovi mi še enkrat moje naročilo.

Toto ki je že odhajal, je znova sedel.

— Tako torej, — je začel.

— Pred petimi dnevi sva z vašo Karolino kvartala. Med igranjem sem ji povedal da imam dobrega strica, moža petdesetih let, še zelo dobro ohranjenega, malo prismuknjega, toda prijaznega vdovca brez otrok, ki bi se zelo rad oženil, pa se boji, da ga izvoljenka, ki je v njo do ušes zaljubljen, ne bo marala.

— To mi slabo. Toto, to ni slabo... In kaj ti je odgovorila?

— Zasmejala se je, čutila se je počaščenno. Ker je pa zelo nezaupljiva, sem zelo dobro videl, da se boji, da bi se utegnili kdo polakomiti njenega denarja. Ne da bi pokazal kaj sem opazil, sem ji začel hitro razlagati, da je moj stric poštenjak od pete do glave in da zasluži na leto najmanj štiri tisoč frankov.

— In si ji izdal njegovo ime?

— Nazadnje da. Vedoč, da vas pozna, sem si mislil: To bo pa trd oreh. Toda nasprotno, čim sem izgovoril vaše ime, mi je zarečih oči takoj povedala, da vas pozna... Videla je vas pri Mascarotu... vseč ste ji... Kdaj bo poroka? Čakala vas bo drevi.

Stari sodni eksekutor si je obrisal očala in vstal, rekoč:

— Pojdiva!

Fant se ni motil. Bivša služkinja vojvode de Champdoce je sedela kakor običajno pri svoji partiji. Čim je pa zagledala tako zvanega Totovega strica, je odločila karte in se ozrla zelo zaljubljeno na ljubčka, ki je bil tega res vreden. Toto, priložnostni ženitovanjski posredovalec ni še nikoli videl Tantaina tako veselega, prijaznega in zgovornega. Saj je pa tudi imeli ta prekliani Tantaine tako namazan jezik, da se je sree Karoline Schimel kaj kralu omehčalo. Še nihče ji ni tako lepo, tako nežno in prepričevalno govoril. Od nepričakovane sreče se ji je kar v glavi vrtele. In ni bilo čnda kajti stari sodni eksekutor je naročil časo punča, ki so ji sledile še druge.

Tantainu bi ne bil nihče prisodil več kakor dvajset let; pil je, prepeval in plesal. Da, zadostovala je ena sama Karolinina beseda in že jo je objel čez pas ter potegnil v plesno dvorano. Toto je kar zijal od presenečenja, videč, kako se starce suče s Karolino.

Toda za trud ga je čakala bogata nagrada. Ob desetih je bila zakonska zveza že dogovorjena in Karolina je odhajala vsa srečna s svojim bodočim možem iz restavracije. Pred odhodom mu je še dovolila naročiti in plačati zaročno večerjo.

Drugo jutro navse zgodaj so našli cestni ponetači, prihajajoči z Montmartra, na boulevartu nepremično ležečo žensko. Smilila se jim je in odnesli so jo na bližnjo stražnico. Ni bila mrtva, kakor so prvotno mislili, temveč samo onesveščena.

Ko se je zavedla, je povedala, da se piše Karolina Schimel, da je bila zvečer s svojim ženitom v restavraciji in tla se ničesar ne spominja. Na njeno željo so jo odpeljali na rue Mercadet, kjer je stanovala.

NADALJEVANJE SLEDI

Ljubiteljem leposlovja

Tri lepe sestre.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

10

(Nadaljevanje.)

Kratko in ponosno odkloni Dora. Prav nobenega veselja ni imela, da bi si ogledala rizbe lačnega slikarja.

— Toda, komtesa, zelo bi vam bil hvaležen, ako bi mi s svojim nasvetom stali ob strani. Želim namreč, da bi bila moja nova hiša v vsakem ožru popolno izdelana, da se bo ona, za katero sem jo določil, v njej počutila srečno in zadovoljno, da ne bo ničesar pogrešala, kar ji poželji sree.

Pri teh besedah se zaupno skloni k njej ter ji skuša pogledati v oči.

Vse poteze njenega obraza so kazale odpoved. Nasloni se nazaj in ježno pogledajo njene oči vsiljive.

— Žal mi je, gospod komercialni svetnik. Okusa one dame ne poznam.

— In vendar bo komtesa prav gotovo zadela pravo. Še enkrat vas prosim! Sicer pa mi je gospod grof že obljubil, da si bo prihodnje dni z gospo grofice in z vami ogledal mojo novo vilo. In ako mi vi, komtesa, hočete izkazati čast, me boste napravili najbolj srečnega med umrljivimi.

Še enkrat je hotela odkloniti. Tedaj pa se spomni: zdaj je imela na roki maščevati se nad njimi, ki jo je osmešil pred samim seboj.

Po kratkem premisleku mu Dora z nasmehom obljubi, da si bo ogledala rizbe in vilo in svetnik je bil kar ves zmeden. Tako se Dora Bernhausenova še ni nikomur nasmejala.

Takoj naslednji dan se je ustavila kočija komercialnega svetnika Hosemanna pred Bernhausenovo vilo, da odpelje grofa in njegove hčere. V kočijo je položil velik šopek izbranih cvetlic.

Po kratki vožnji so bili na mestu.

Celo Dora je bila zelo začudena nad lepo stavbo, ki je stala v velikem parku podobnem vrtu, z velikimi drevesi. To ni bila več vila, temveč ponosen grad.

Pri umetno izdelanih glavnih vratih je svetnik Hosemann pričakoval goste. Takoj pri prihodu poljubi damam roke in jih pelje na veliko verando ob strani vile. Tam jih je čakal okusen prigrizek in služabnik je točil staro vino v kristalne kozarce.

Dora se je komaj dotaknila kozarca. Bila je nemirna, ni videla lepega vrta, ne modrega neba, ne zlatega solčnega sijaja, ki je ležal na pestrih cvetličnih gredah.

Vleklo jo je, da bi videla Florstedtove rizbe, da pove svojo sodbu, za kar je bila tako zelo odločna.

Vilo so si pričeli ogledovati v veliki dvorani, katere stene in stebri so bili iz belega mramorja, ravno tako tudi stopnice, ki so vodile v gorenje nadstropje.

Jasno pa je bilo opaziti, da je največ izpraševal Doro. Gizela to opazi in objame jo neprijeten čut. Jasno ji je bilo: to povabilo, da obiščejo še ne dogotovljeno vilo, je imelo globlji poudar — komercialni svetnik je hotel vedeti za Dorine želje in okus, predno ji hotel opremiti notranjost, ker je hotel v vili videti kot gospodinja — Doro.

Ta misel jo vznemirja, kajti komercialni svetnik ni bil mož, katerega si je mislila za svojo lepo, ponosno sestro — navzlic njegovemu velikemu bogastvu.

Brez vsakega posebnega zanimanja je Dora hodila po sobah in je komaj slišala, kako je razlagal komercialni svetnik pomen posameznih sob. Na njegova vprašanja je odgovarjala naglo in brez vsakega zanimanja.

S tem ga je skoraj spravila v obup. Večkrat si je moral z židanim robcem obrisati čelo.

Nekaj življenja je prišlo v Doro, ko je v sobi, ki je bila namenjena za glasbo, omenil Florstedtove rizbe.

V tem trenutku vstopi sluga in naznani:

— Gospod Florstedt bi rad vedel, kdaj bi mogel govoriti z gospodom svetnikom. Ravno kar je prišel.

Hosemann je opazil, kako so se skrčile lepe Dorine obrvi. Ali ji je bila mogoče kaka nadležnost neprijetna?

— Zdaj sem zadržan. Ako ima gospod Florstedt nekaj časa, naj malo počaka. Ponudite mu med tem majhen prigrizek.

Na veliki mizi, ki je stala ob oknu, so ležale rizbe, katere je komercialni svetnik razvil in razgrnil. Dora stopi poleg njega, toda naglo pogleda skozi okno na verando, kjer so ravno prej sedeli. In tam je hodil Florstedt sem in tja. Naglo se srečata njuna pogleda. Florstedt nekoliko zardi; Dora pa se obnaša, kot bi ga ne opazila.

Glasneje, kot je bilo treba, glasneje, kot je do sedaj govorila, se sedaj razgovarja Dora z Hosemannom. Vedela je, da je bil tu nekdo, ki je poslušal njene besede, da jih bo slišal in jih tudi naj bližji.

Z velikim n zanimanjem se skloni čez rizbe.

Komercialni svetnik kaže z debelimi prstom po rizbah, nato pa po gladkih stenah sobe. Dora je moralna nehoti občudovati lepe rizbe, četudi jih je napravil navadni človek. Posebno krasen je bil osnutek za glasbeno dvorano, poln samostojnih misli in poln barv. Gizela zelo pohvalno izrazi svoje mnenje.

Dora je molčala, dikler je komercialni svetnik ne vpraša:

— Ali ste tudi vi istega mnenja, kot Gizela? Vesel bi bil, ako bi ti osnutki ugajali tudi vam.

— Pa mi ne, gospod komercialni svetnik, — pravi Dora. — Te rizbe mi prav nič ugajajo.

— Dora, zakaj ti ne ugajajo? — vpraša Gizela. — Redko kdaj sem videla kaj tako lepega.

— Oprosti, Gizela, toda v tem slučaju je tvoj okus različen od mojega. Vse se mi zdi tako prisiljeno — ne vem, kje bi v tem videla kako posebno samostojnost. Priznati moram, da se v taki sobi ne bi počutila zadovoljno. Tako slikanje bi mi prav nič ne ugajalo. Tega modernega slikanja je človek prehitro sit in mi draži živce.

Kot nož so bile ostre njene besede.

Hosemann gleda zelo presenečen. Bilo je prvokrat da je slišal Doro tako odločno soditi. In kakor mu je bilo žal, te slike niso smele krasiti njegovih sten. Njemu pa so rizbe zelo ugajale. Toda Dorina želja in misel mu je bila povelje.

— V resnici ne vem, Dora, kako bi mogla zagovarjati tako sodbu, — pravi Gizela. Zelo nevoljna je bila nad Doro. Ali ni pomislila, kaj je povzročila s svojimi besedami, kakšna umetniška priča-kovanja je podrla, uničila sanje, katerih uresničenje bi dovedlo umetnika do novega življenja in slave. Saj je vendar tudi sama vedela, kako težko je živeti v vsakdanjem pomanjkanju, medtem ko hrepeni duša po višjem in tudi v sebi čuti moč za to.

Gizela se smili mladi slikar in hvali njegove slike, da bi ublažila Dorino ostro obsodbo.

Toda komercialni svetnik stoji zamišljen ter stresa glavo in z velikim zanimanjem gleda rizbe.

Koledar l. 1933

Vsebuje poleg spisov dveh naših pisateljev Trohe in Rupnika tudi pesmi Johna Bukovinskega, opis našega "Severnega romarja" Planinška, par krasnih povesti, poučne članke iz zemljepisja, naravoslovja in zgodovine ter nešteto drugih zanimivosti.

Cena 50c

Vpoštevajoč slabe gospodarske razmere, smo ga tiskali le omejeno število. Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga naročite še danes.

TEH 160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, PO-UKA IN NASVETOV JE VREDNIH Z A VSAKEGA 50 CENTOV

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.

— To je popolnoma prav, komtesa Gizela in je tudi deloma bilo moje mišljenje. Pri vsem tem pa ima komtesa Dora prav. Čim dalje opazujem osnutke, tem bolj sem njenega, da bodo slike ugajale samo nekaj časa, ne pa za dalje časa.

Nepremišljeno kot kip stoji Dora; smeje se zaničljivo in v njenih očeh je nek tuj, krut izraz.

— Se bom vendarle moral še premisliti, — nadaljuje komercialni svetnik, — če mu bom res dal izvršiti to delo. Na vsak način pa bi morale biti rizbe popolnoma predrugečene.

(Dalje prihodnjič.)

OZDRAVLJIVOST SUŠICE V GOLTANCU

Nov način zdravljenja z diatermijo, svetlobo, toploto, kirurškimi postopki, itd. so napravili tudi tukuluzo v goltancu ozdravljivo in nastopajo zelo uspešno tudi proti nevarnostni, ki jih prinaša to obolenje s seboj, n. pr. motje pri govorjenju, dihanju in požiranju. Posebno važno je, da se pacienti s pičučno jetiko večkrat preiščejo glede stanja goltanca. Te preiskave se morajo vršiti celo v rednih presledkih, kajti do danes še nimajo bolj zanesljivega pripomočka, da nastopimo pravočasno proti obolenju v goltancu, ki se razvija brez posebnih znakov.

REKORD V GOSTI PISAVI

Pred dvema letoma je prekosil stavec Harlov iz Berlina vse dotodanje rekorde s tem, da je napisal na najmanjši prostor največje število besed. Pred njim je držal ta rekord neki Francoz, ki je napisal na določen prostor 5169 besed. Harlov je posekal Francoza za skoro 2000 besed. Toda dolgo se ni mogel

veseliti uspeha, kajti prišel je nov tekmeec in ga je premagal. Spravil je na prostor dopisnice 8070 besed. Harlov je stavil, da ga bo tudi zdaj posekal in se mu je res posrečilo spraviti na dopisnico 8442 besed. Leto dni je bil v tem tekmovalju mir, potem pa se je javil neki Spanec, ki je stavil, da spravi na dopisnico 9000 besed in je to tudi storil. Toda Harlov spet ni miroval in se je uril in trudil tako dolgo, da je spravil na prostor dopisnice 10.111 besed. Delo je opravil v 17 urah in upa, da se mu za naprej ne bo treba truditi, da bi posekal še lastni rekord.

ZID SO PRENESLI

V Napolju so imeli nedavno nenavaden transport. Šlo je za prenos nekega z dragocenimi freskami pokritega zida v cerkvi Donne Regine. Zid prikazuje prizore iz življenja svetega Franciška, je iz 16. stoletja, meri v površini 60 kvadratnih m in tehta 60 ton.

Prizori, ki jih predstavljajo freske, so delo slovitega slikarskega mojstra Franciška Silomena, ki je okrasil tudi baročni kor napolijske katedrale. Pri rekonstrukciji cerkvene asside so morali dvigniti zid iz globine 6 m. Priprave na prenos so trajale več mesecev, delo se je popolnoma posrečilo. Zid so, potem ko so ga dvignili iz te globine, prenesli na železnih valarjih na mesto, kjer bo stal odslej.

REDEK LOVSKI PLEN

Neki lovec se je bil udeležil kot gost lova na divjega merjaseca v nekem revirju pri Ebersbergu na Bavarskem. V tem revirju je malo drugih živalskih vrst, ki pridejo za lovec v poštev, in to so le zajci, fazani, srne. Zato si lahko mislimo njegovo presenečenje in veselje, ko je zagledal nedaleč od sebe v goščavi obrise velike živali, ki ni mogla biti nič drugega nego jelen. — Morda se je bil od nekod izgubil sem. Lovec pa ni imel časa za premišljevanje. Hitro je naslonil puško k ramenu, pomeril, sprožil in stopil in stopil bliže. Žival se je zgrudila na tla. A kako veliko je bilo lovčeve presenečenje, ko je videl, da ni jelen, temveč pravi velblod. Nekoliko dni prej je ulegnil nekemu cirkusu in se preselil v bavorski gozd, kakor so ugovarili kmalu potem. Vsekakor pa so levcu njegovi prijatelji čestitali tudi na tem, res redkem lovskem plenu.

Vsakourstne

KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

POPOLEN CENIK JE PRIROČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre Na Hitrem Ekspresnem Parniku

PARIS

20. JANUARJA

10. Februarja — 4. Marca

LAFAYETTE

5. Januarja — 28. Januarja

CHAMPLAIN

14. Januarja — 18. Februarja

NIZKE CENE DO VSEH DELOV

JUGOSLAVIJE

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblaščenega agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

ITALIAN LINE

"ITALIA" — "COSULICH"

1 State Street, New York

DIREKTNNA SLUŽBA V TRST

na razkošnih parnikoma

SATURNIA 21. jan.

SATURNIA 4. marca

EKSPRESNA SLUŽBA IZ NEW YORKA DO SLOVENIJE PREKO GENOVE V 7 DNEH

R E X 6. jan.

Conte di SAVOIA 14. jan.

DRUGA ODPLUTJA

Conte GRANDE 7. jan.

AUGUSTUS 11. feb.

Krasni Prostori Izborna Kuhinja

Vprašajte lokalne agente ali to družbo.